

ADD NEKEM

Makovei János

Istenem! Add nekem
Mit más senki sem.
Add nekem most, hogy
Tied legyen életem.
Ne düljön soha benne
Gyötrő, kínzó félelem.
Mely ha megkövülne
S élném bűnöm kínjait,
Elválasztana tőled egy
Iszonyú nagy piramid.
Add nekem azt, hogy
Bűnöm legyen vér alatt,
Mely ledönt itt minden
Embert taszító, kőfalat.
Mert életem örök átka,
S halálom lesz nélküled,
Uram, e kemény kődarab.
Adj érte új, élő hús szívet.
Adj érte, nem bánom
Bármit,
Ó, csak adj.
Csak tőled legyen
És benned diadalt vegyen.
Az a drága, szent akarat,
Mely egyre hív, egyre von.
Uram dönts le a falakat,
Mert utam még nem tudom.
A vágy egyre sajog bennem
Szívem legmélyebb rejtekén.
Eleget éltem már ember
Sorsom sanyarú kenyereén.
Uram, add nekem,
Hogy úgy szeressek
Igazán, lángolón,
Hadd legyen béke,
Legyen végre, e sárgolyón.
Legyen kedves újra
Minden szó és minden tett.
Hadd ülje diadalünnepét
A szeretet.
Uram, add nekem,
Ó, add meg mindazt,
Mit máshol, és másban
Kerestem lázas szívvel.
Nyugtót és vigaszt,
Örömet, viruló szépet.
Kétkedve és hittel
Fájón, csalódottan
Közelt és messzeséget
Átkutattam érted,
Életem értelme,
Életem egyetlen célja.
S íme itt vagyok,
Semmim nincs,
Nem is lehet, hisz
Rejtett kincs
Annak, ki nem
bűnösként
Keresi.
Nem fájón és sebekkel,
Hogy végre élethez
Csak Ő segítsen,
A Béke, a Szeretet,
A Kegyelem,
Az Isten!

Budapest, 1962. június 17.